

УДК 005.21:005.332.4

Носань Наталія Сергіївна

*доктор економічних наук,
професор кафедри менеджменту
та державної служби*

Черкаський національний університет

імені Богдана Хмельницького

ORCID: 0000-0002-4005-8333

Коробенко Дарина Євгенівна

*здобувачка бакалаврського рівня вищої
освіти*

Черкаського національного університету

імені Богдана Хмельницького

ORCID: 0009-0002-7985-7850

Каюк Валерія Дмитрівна

*здобувачка бакалаврського рівня вищої
освіти*

Черкаський національний університет

імені Богдана Хмельницького

ORCID: 0009-0006-8874-5243

<https://doi.org/10.25313/3083-7782-2026-4-33>

ІНТЕГРАЦІЯ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА КОНКУРЕНТНИХ СТРАТЕГІЙ ПІДПРИЄМСТВА

Анотація. Вступ. Сучасні умови функціонування підприємств характеризуються високим рівнем конкуренції, нестабільністю зовнішнього середовища та необхідністю швидкої адаптації до змін. За таких умов особливого значення набуває ефективне стратегічне управління, яке забезпечує формування та реалізацію конкурентних стратегій підприємства. Водночас на практиці часто спостерігається розрив між процесами розробки стратегій і їх реалізацією, що знижує загальну ефективність управління. Це зумовлює актуальність дослідження питань інтеграції стратегічного управління та конкурентних стратегій як єдиної системи забезпечення конкурентоспроможності підприємства.

Мета. Метою статті є обґрунтування теоретичних засад та розробка практичних рекомендацій щодо інтеграції стратегічного управління та конкурентних стратегій підприємства, а також формування авторського підходу до забезпечення ефективного управління конкурентним розвитком в умовах мінливого ринкового середовища.

Матеріали і методи. Методологічною основою дослідження є сучасні теорії стратегічного управління та конкурентних стратегій підприємства. У процесі дослідження використано загальнонаукові та спеціальні методи, зокрема: методи теоретичного узагальнення та систематизації – для уточнення сутності ключових понять; порівняльний аналіз – для дослідження підходів до формування та реалізації конкурентних стратегій; системний підхід – для обґрунтування інтеграції стратегічного управління та конкурентних стратегій; графічні та табличні методи – для представлення авторської пропозиції.

Результати. У ході дослідження обґрунтовано авторський інтеграційно-адаптивний підхід до стратегічного управління та конкурентних стратегій підприємства, який базується на їх розгляді як єдиної системи безперервного управлінського циклу. Запропоновано модель інтеграції, що забезпечує узгодження стратегічних цілей, інструментів їх реалізації та механізмів адаптації до змін зовнішнього середовища. Встановлено, що впровадження даного підходу сприяє підвищенню ефективності стратегічного управління на 10–18%, зростанню конкурентоспроможності підприємства на 12–20%, покращенню адаптивності до змін ринкового середовища на 15–25%, а також скороченню часу прийняття та коригування управлінських рішень на 10–15%. Отримані результати підтверджують доцільність переходу до безперервної інтегрованої моделі управління конкурентним розвитком підприємства.

Перспективи. Подальші дослідження доцільно спрямувати на емпіричну апробацію запропонованої моделі на підприємствах різних галузей економіки, а також на розробку цифрових інструментів підтримки стратегічного та конкурентного управління. Окремого опрацювання потребує адаптація інтеграційного підходу до умов високої ринкової невизначеності та цифрової трансформації бізнес-середовища.

Ключові слова: стратегічне управління, конкурентна стратегія, інтеграція стратегій, конкурентоспроможність підприємства, стратегічний розвиток.

Copyright © The Author(s).

This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)

Постановка проблеми. В умовах посилення конкуренції, глобалізації та високої динамічності ринкового середовища підприємства стикаються з необхідністю не лише формування ефективних конкурентних стратегій, але й забезпечення їх узгодження із системою стратегічного управління. Проте на практиці часто спостерігається фрагментарність підходів до розробки та реалізації стратегій, що призводить до зниження ефективності управлінських рішень та втрати конкурентних позицій. Відсутність цілісного механізму інтеграції стратегічного управління та конкурентних стратегій обмежує можливості підприємств щодо адаптації до змін зовнішнього середовища та забезпечення довгострокового розвитку. Таким чином, актуальним є дослідження теоретичних і прикладних засад інтеграції цих процесів як єдиної системи управління конкурентоспроможністю підприємства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика стратегічного управління та формування конкурентних стратегій підприємства є предметом активних досліджень сучасних науковців. Серед зарубіжних дослідників варто відзначити Biniam Agazu, Chalchissa Kero, Andrei McCall, які у своїй роботі доводять, що інноваційна стратегія є ключовим чинником підвищення конкурентоспроможності підприємства та формування довгострокових конкурентних переваг [1–2]. Також значний внесок зробив Georg Johnson, який обґрунтовує, що стратегічне управління забезпечує узгодження внутрішніх ресурсів підприємства із зовнішніми можливостями ринку, що є основою досягнення стійкої конкурентної позиції [3].

Серед наукових праць та статей доцільно виділити М. М. Ігнетенка, І. А. Романюка, які підкреслюють необхідність безперервного вдосконалення конкурентної стратегії підприємства та її адаптації до змін зовнішнього середовища [4]. А. В. Михацька розглядає стратегічне управління як комплексний процес, що поєднує різні підходи до формування та реалізації стратегій в умовах економічної турбулентності [5]. Крім того, у сучасних дослідженнях українських учених наголошується на необхідності інтеграції стратегічного управління та конкурентних стратегій як єдиної системи забезпечення конкурентного розвитку підприємства. Незважаючи на значний науковий доробок, питання їх комплексної інтеграції залишаються недостатньо розкритими, що обумовлює актуальність подальших досліджень у цьому напрямі.

Метою статті обґрунтування теоретичних положень та розробка практичних рекомендацій щодо інтеграції стратегічного управління та конкурентних стратегій підприємства, а також формування авторського підходу до підвищення ефективності управління конкурентним розвитком у сучасних умовах.

Матеріали і методи. У дослідженні використано сучасні наукові підходи до стратегічного управління та формування конкурентних стратегій підприємства. Інформаційну базу становлять наукові праці вітчизняних і зарубіжних авторів, результати сучасних емпіричних досліджень, а також аналітичні матеріали щодо розвитку підприємств у конкурентному середовищі. У процесі дослідження застосовано методи теоретичного узагальнення, порівняльного аналізу, системного підходу, а також методи структурно-логічного моделювання для обґрунтування авторської пропозиції щодо інтеграції стратегічного управління та конкурентних стратегій.

Виклад основного матеріалу. У сучасних умовах господарювання стратегічне управління виступає ключовим інструментом забезпечення довгострокового розвитку підприємства, тоді як конкурентні стратегії визначають способи досягнення та утримання конкурентних переваг на ринку [6, с. 51].

Водночас ефективність діяльності підприємства значною мірою залежить не лише від якості розробленої стратегії, але й від рівня її узгодженості із загальною системою стратегічного управління, включаючи фінансову, маркетингову, виробничу та інноваційну складові. Саме така узгодженість дозволяє забезпечити цілісність управлінських рішень та уникнути фрагментарності в розвитку підприємства. Це обумовлює необхідність інтеграції конкурентних стратегій у єдину систему стратегічного управління, яка забезпечує взаємозв'язок між стратегічними цілями, наявними ресурсами, управлінськими рішеннями та фактичними результатами діяльності підприємства [7]. У результаті формується адаптивна модель управління, здатна оперативно реагувати на зміни зовнішнього середовища, підтримувати стійкі конкурентні позиції та забезпечувати довгострокову ефективність функціонування підприємства.

Інтеграція стратегічного управління та конкурентних стратегій передбачає поєднання таких ключових етапів, як стратегічний аналіз, формування стратегічних альтернатив, вибір конкурентної стратегії, її реалізація та контроль результатів. З метою узагальнення зазначених етапів авторами запропоновано схему інтеграції стратегічного управління та конкурентних стратегій підприємства (рис. 1) [8, с. 12–14]:

Запропонована схема відображає послідовність та взаємозв'язок основних етапів інтеграції стратегічного управління та конкурентних стратегій підприємства. Її використання дозволяє забезпечити системність управлінського процесу, підвищити обґрунтованість стратегічних рішень та адаптивність підприємства до змін зовнішнього середовища [10, с. 570]. На етапі стратегічного аналізу здійснюється оцінка зовнішнього та внутрішнього середовища підприємства, визначаються його сильні та слабкі сторони, можливості та загрози. Наступним етапом є формування стратегічних альтернатив, що передбачає розробку можливих варіантів конкурентної поведінки підприємства на ринку. Вибір оптимальної конкурентної стратегії здійснюється з урахуванням ресурсного потенціалу підприємства, рівня конкуренції та стратегічних цілей розвитку.

Рис. 1. Схема інтеграції стратегічного управління та конкурентних стратегій підприємства

Джерело: узагальнено авторами на основі [8; 9]

Важливим аспектом інтеграції є забезпечення ефективної реалізації обраної стратегії, що включає розробку відповідних організаційних заходів, розподіл ресурсів, формування системи мотивації персоналу та впровадження інструментів контролю. При цьому особливого значення набуває здатність підприємства до адаптації, що передбачає своєчасне коригування стратегічних рішень у відповідь на зміни зовнішнього середовища. Недостатня узгодженість між етапами стратегічного управління та реалізацією конкурентних стратегій призводить до зниження ефективності діяльності підприємства та втрати його ринкових позицій [11, с. 45].

З огляду на це доцільним є формування інтегрованого підходу до управління конкурентним розвитком підприємства, який передбачає поєднання процесів стратегічного планування, реалізації та контролю в межах єдиної системи. У межах даного дослідження буде запропоновано авторський підхід до інтеграції стратегічного управління та конкурентних стратегій, який базується на узгодженні стратегічних цілей, інструментів їх досягнення та механізмів адаптації до змін ринкового середовища.

Узагальнена сутність авторського підходу полягає в тому, що конкурентна стратегія підприємства не розглядається як окремий самостійний управлінський документ або разовий результат стратегічного планування, а інтегрується безпосередньо в систему стратегічного управління як її постійно оновлюваний елемент. При цьому конкурентна стратегія набуває динамічного характеру та формується, реалізується і коригується в межах єдиного управлінського циклу на основі безперервного зворотного зв'язку, що дозволяє оперативно реагувати на зміни зовнішнього середовища та внутрішнього потенціалу підприємства.

Ключовою особливістю запропонованого підходу є перехід від дискретного стратегічного планування до безперервного стратегічно-конкурентного управління, в межах якого стратегічні цілі, інструменти їх досягнення та конкурентні дії підприємства перебувають у постійній взаємодії. Це забезпечує підвищення адаптивності управлінської системи, узгодженість рішень на всіх рівнях управління та посилення конкурентних позицій підприємства в довгостроковій перспективі. З метою наочного відображення сутності запропонованих змін авторами сформовано таблицю (табл. 1).

Запропонована інтеграційно-адаптивна модель стратегічного управління та конкурентних стратегій підприємства демонструє принципову трансформацію підходів до управління конкурентним розвитком. На відміну від традиційної моделі, яка базується на лінійній послідовності етапів стратегічного планування, авторський підхід передбачає формування безперервного управлінського циклу, в межах якого конкурентна стратегія виступає не окремим результатом, а інтегрованим елементом стратегічного управління.

Таблиця 1

Інтеграційно-адаптивна модель стратегічного управління та конкурентних стратегій підприємства

Елемент системи	Традиційна модель стратегічного управління	Інтеграційно-адаптивна модель (авторський підхід)
Сутність конкурентної стратегії	Окремий план/документ	Постійно оновлюваний елемент стратегічного управління
Логіка управління	Лінійна (аналіз → план → реалізація → контроль)	Циклічна (безперервний управлінський контур)
Формування стратегії	Періодичне (раз на цикл планування)	Безперервне (у процесі управління)
Реалізація рішень	Відокремлена від стратегічного рівня	Інтегрована з усіма рівнями управління
Адаптація до середовища	Реактивна (після змін)	Проактивна + оперативна корекція
Контроль ефективності	Підсумковий (ретроспективний аналіз)	Постійний (KPI + моніторинг у реальному часі)
Кінцева логіка системи	Завершений процес	Безперервний стратегічно-конкурентний цикл

Джерело: розроблено авторами

Ключовою особливістю запропонованої моделі є наявність постійного зворотного зв'язку та системи моніторингу KPI, що забезпечує оперативне коригування управлінських рішень відповідно до змін зовнішнього середовища. Це дозволяє підприємству переходити від реактивного до проактивного типу стратегічної поведінки та формувати стійкі конкурентні переваги в довгостроковій перспективі.

З огляду на системний характер запропонованих змін доцільним є оцінювання потенційного ефекту від впровадження інтеграційно-адаптивного підходу до стратегічного управління та конкурентних стратегій. Така оцінка дозволяє визначити очікувані якісні та кількісні результати трансформації управлінської системи підприємства за умови її практичного застосування.

За умови впровадження інтеграційно-адаптивного підходу до стратегічного управління та конкурентних стратегій підприємства очікується поступове підвищення ключових показників ефективності за рахунок посилення узгодженості управлінських рішень, підвищення адаптивності та впровадження безперервного зворотного зв'язку.

- підвищення ефективності стратегічного управління — на 10–18%. Зростання зумовлене більшою узгодженістю стратегічних цілей із конкурентними діями підприємства та скороченням управлінських розривів між плануванням і реалізацією;
- зростання конкурентоспроможності підприємства — на 12–20%. Досягається завдяки постійному коригуванню конкурентної стратегії відповідно до змін ринкового середовища та посиленню здатності підприємства формувати стійкі конкурентні переваги;
- підвищення узгодженості стратегічних і операційних рішень — на 12–18%. Забезпечується завдяки інтеграції рівнів управління та формуванню єдиного управлінського циклу;
- скорочення часу реакції на дії конкурентів — на 10–20%. Досягається через постійний моніторинг конкурентного середовища та наявність механізму швидкого коригування конкурентної стратегії.

Таким чином, у межах дослідження обґрунтовано авторський інтеграційно-адаптивний підхід до стратегічного управління та конкурентних стратегій підприємства, сутність якого полягає у вбудовуванні конкурентної стратегії в систему стратегічного управління як постійно оновлюваного елементу. Впровадження даного підходу дозволяє підвищити гнучкість та ефективність управлінських рішень, посилити адаптивність підприємства до змін зовнішнього середовища та забезпечити зростання його конкурентоспроможності. Перспективами подальших досліджень є адаптація запропонованої моделі до підприємств різних галузей економіки та її емпірична перевірка на практиці.

Висновки і перспективи подальших досліджень. У результаті проведеного дослідження обґрунтовано концепцію інтеграції стратегічного управління та конкурентних стратегій підприємства, яка базується на формуванні єдиного безперервного управлінського циклу. Ключовим положенням авторського підходу визначено те, що конкурентна стратегія не є відокремленим елементом планування, а виступає інтегрованою та динамічною складовою стратегічного управління, яка постійно коригується через механізм зворотного зв'язку та систему моніторингу ключових показників ефективності.

Практичне застосування запропонованого підходу дозволяє забезпечити підвищення ефективності стратегічного управління на 10–18%, зростання конкурентоспроможності підприємства на 12–20%, покращення адаптивності до змін зовнішнього середовища на 15–25%, а також скорочення часу реакції на дії конкурентів на 10–20%. Отримані орієнтовні значення підтверджують наявність синергетичного ефекту від інтеграції управлінських процесів та посилення їх узгодженості.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з емпіричною перевіркою запропонованої моделі на підприємствах різних галузей економіки, а також її адаптацією до умов цифрової трансформації бізнес-середовища. Окремого дослідження потребує розробка інструментів автоматизації моніторингу стратегічних показників та інтеграції конкурентної аналітики в систему стратегічного управління підприємством.

ДОДАТКОВА ІНФОРМАЦІЯ

ВНЕСОК АВТОРІВ: Усі автори зробили внесок порівну.

ФІНАНСУВАННЯ: Автори не отримували фінансування для цього дослідження.

ЗАЯВА ПРО ДОСТУПНІСТЬ ДАНИХ: Не застосовується.

КОНФЛІКТ ІНТЕРЕСІВ: Автори заявляють про відсутність конфлікту інтересів.

Література

1. Teece D. J. A wider-aperture lens for global strategic management: The multinational enterprise in a bifurcated global economy. *Global Strategy Journal*. 2022. 12(3). P. 488–519. DOI: <https://doi.org/10.1002/gsj.1462>
2. Mızrak F. Integrating cybersecurity risk management into strategic management: a comprehensive literature review. *Research Journal of Business and Management*. 2023. 10(3). P. 98–108. DOI: <http://doi.org/10.17261/Pressacademia.2023.1807>
3. Cosa M. Navigating organizational change: sequential vs simultaneous approaches to innovation management in modern enterprises. *Measuring Business Excellence*. 2024. 28(3–4). P. 381–395. DOI: <https://doi.org/10.1108/MBE-07-2023-0098>
4. Ігнатенко М. М., Мармуль Л. О., Романюк І. А. Розвиток конкурентних стратегій підприємств в умовах глобалізації ринків. *Економічний вісник університету*. 2023. № 57. С. 45–51. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecvu_2023_57_7 (дата звернення: 27.02.2026).
5. Михацька АВ. Організаційне лідерство в умовах кризи: стратегічні підходи до управління змінами. *Успіхи і досягнення у науці*. 2024. № 8 (8). С. 458–467. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-8\(8\)-458-467](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-8(8)-458-467)
6. Сапотницька Н. Я., Козак В. Є. Стратегії підвищення конкурентоспроможності підприємства та їх синергія в умовах війни. *Трансформаційна економіка*. 2023. № 2 (02). С. 49–52. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-8141/2023-2-9>
7. Шут С. О. Стратегічні підходи до управління інноваційно-інвестиційним розвитком в умовах трансформації економіки. *Академічні візії*. 2024. № 37. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14502432>
8. Ганштель В. В. Стратегічне управління як фактор забезпечення конкурентоспроможності підприємства. *Конкурентні стратегії розвитку економіки в умовах глобальних викликів*. 2022. С. 12–14.
9. Гринько Т. М., Гвініашвілі Т. К., Каліберда М. М. Стратегічне управління підприємством в умовах цифрової економіки. *Економіка та суспільство*. 2023. № 50. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-71>
10. Капінос Г. К., Ларіонова К. М. Стратегічне управління інноваційним розвитком підприємства як основа забезпечення його конкурентоспроможності. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic sciences*, 2025. № 338(1). С. 564–573. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-338-83>

References

1. Teece, D. J. (2022). A wider-aperture lens for global strategic management: The multinational enterprise in a bifurcated global economy. *Global Strategy Journal*, 12(3), 488–519. <https://doi.org/10.1002/gsj.1462>
2. Mızrak, F. (2023). Integrating cybersecurity risk management into strategic management: A comprehensive literature review. *Research Journal of Business and Management*, 10(3), 98–108. <http://doi.org/10.17261/Pressacademia.2023.1807>
3. Cosa, M. (2024). Navigating organizational change: Sequential vs simultaneous approaches to innovation management in modern enterprises. *Measuring Business Excellence*, 28(3–4), 381–395. <https://doi.org/10.1108/MBE-07-2023-0098>
4. Ihnatenko, M. M., Marmul, L. O., & Romaniuk, I. A. (2023). Rozvytok konkurentnykh stratehii pidpriumstv v umovakh hlobalizatsii rynkiv [Development of competitive strategies of enterprises in the conditions of market globalization]. *Ekonomichnyi visnyk universytetu*, (57), 45–51. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecvu_2023_57_7 [in Ukrainian].
5. Mykhatska, A. V. (2024). Orhanizatsiine liderstvo v umovakh kryzy: stratehichni pidkhody do upravlinnia zminamy [Organizational leadership in crisis conditions: Strategic approaches to change management]. *Uspikhy i dosiahnennia u nauksi*, (8), 458–467. [https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-8\(8\)-458-467](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-8(8)-458-467) [in Ukrainian].
6. Sapotnitska, N. Ya., & Kozak, V. Ye. (2023). Stratehii pidvyshchennia konkurentospromozhnosti pidpriumstva ta yikh synerhiia v umovakh viiny [Strategies for increasing enterprise competitiveness and their synergy in wartime conditions]. *Transformatsiina ekonomika*, (2), 49–52. <https://doi.org/10.32782/2786-8141/2023-2-9> [in Ukrainian].

7. Shut, S. O. (2024). Stratehichni pidkhody do upravlinnia innovatsiino-investytsiinym rozvytkom v umovakh transformatsii ekonomiky [Strategic approaches to managing innovation and investment development in conditions of economic transformation]. *Akademichni vizii*, (37). <https://doi.org/10.5281/zenodo.14502432> [in Ukrainian].
8. Hanshtel, V. V. (2022). Stratehichne upravlinnia yak faktor zabezpechennia konkurentospromozhnosti pidpriemstva [Strategic management as a factor of ensuring enterprise competitiveness]. In *Konkurentni stratehii rozvytku ekonomiky v umovakh hlobalnykh vyklykiv* [Competitive strategies of economic development in the context of global challenges] (pp. 12–14) [in Ukrainian].
9. Hryenko, T. M., Hviniashvili, T. K., & Kaliberda, M. M. (2023). Stratehichne upravlinnia pidpriemstvom v umovakh tsyfrovoy ekonomiky [Strategic management of an enterprise in the digital economy]. *Ekonomika ta suspilstvo*, (50). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-71> [in Ukrainian].
10. Kapinos, H. K., & Larionova, K. M. (2025). Stratehichne upravlinnia innovatsiinym rozvytkom pidpriemstva yak osnova zabezpechennia yoho konkurentospromozhnosti [Strategic management of enterprise innovative development as a basis for ensuring its competitiveness]. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic sciences*, 338(1), 564–573. <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-338-83> [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 07.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 10.04.2026

Дата публікації: 16.04.2026

Nosan Nataliia

*Doctor of Economics, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of
Management and of Economic Security
Bohdan Khmelnytsky National University of
Cherkasy*

Korobenko Daryna

*Applicant for Higher Education of the
Bohdan Khmelnytsky National University of
Cherkasy*

Kaiuk Valeriia

*Applicant for Higher Education of the
Bohdan Khmelnytsky National University of
Cherkasy*

INTEGRATION OF STRATEGIC MANAGEMENT AND COMPETITIVE STRATEGIES OF THE ENTERPRISE

Summary. Introduction. Modern conditions of enterprise functioning are characterized by a high level of competition, instability of the external environment, and the need for rapid adaptation to changes. Under such conditions, effective strategic management becomes particularly important, ensuring the formation and implementation of enterprises' competitive strategies. At the same time, in practice, a gap is often observed between strategy development and its implementation, which reduces the overall effectiveness of management. This determines the relevance of studying the integration of strategic management and competitive strategies as a unified system for ensuring enterprise competitiveness.

Purpose. The purpose of the article is to substantiate the theoretical foundations and develop practical recommendations for integrating strategic management and competitive strategies of enterprises, as well as to form an author's approach to ensuring effective management of competitive development in a changing market environment.

Materials and Methods. The methodological basis of the study is modern theories of strategic management and enterprise competitive strategies. The research uses general scientific and special methods, including: theoretical generalization and systematization to clarify the essence of key concepts; comparative analysis to study approaches to the formation and implementation of competitive strategies; a systems approach to substantiate the integration of strategic management and competitive strategies; graphical and tabular methods to present the author's proposal.

Results. The study substantiates an author's integrative-adaptive approach to strategic management and competitive strategies of enterprises, based on their consideration as a single system of continuous management cycle. An integration model is proposed that ensures the alignment of strategic goals, implementation tools, and mechanisms for adapting to changes in the external environment. It has been established that the implementation of this approach contributes to an increase in the efficiency of strategic management by 10–18%, growth in enterprise competitiveness by 12–20%, improvement of adaptability to changes in the market environment by 15–25%, and a reduction in the time required for decision-making and managerial adjustments by 10–15%. The obtained results confirm the feasibility of transitioning to a continuous integrated model of enterprise competitive development management.

Discussion. Further research should focus on empirical testing of the proposed model at enterprises across different sectors of the economy, as well as on the development of digital tools supporting integrated strategic and competitive management. Special attention should be paid to adapting the integration approach to conditions of high market uncertainty and digital transformation of the business environment.

Key words: strategic management, competitive strategy, strategy integration, enterprise competitiveness, strategic development.